

Ja täällä minä seison, puiden keskellä, kivien ympäröimänä. Minä toivon katoavani, taakkani kevenevän. Pois vastuu, pois paine tulevasta! Minä toivon olevani tuulen henkäys ilmassa. Ja katso! Toiveeni toteutuu: jäseneni kevenevät, kehoni katoaa seistessään vuoren lailla paikallaan. Ylitsevuotava vapauden tunne. Ja minä tanssin, tanssin tanssimasta päästyäni! Tanssin vapaudesta! Enkä enään ole kevyt tuulen lailla, mutta tuuli itse. Linnutkin lentävät oksiltaan, matkaten selässäni kunnes tiemme eroavat. Ja minä lennän, lennän ja ymmärrän. Vaikka minä katoaisin, vaikka muuttuisin näkymättömäksi ja tulisin tuuleksi, en minä silti häviä. Sillä vaikka minua et näkisikään, tuntisit tuulen henkäyksen.